

Głos Apostołów

Parafia pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Oławie, pl. Zamkowy 16

27 marca 2011 r. Nr 55 (71)/11

Temat tygodnia

Jan Paweł II w Oławie

Jan Paweł II podczas swojego pontyfikatu zmienił cały styl obecności papieżstwa i Kościoła w świecie. 2 kwietnia 2005 r. o godzinie 23.37 „Ojciec Święty odszedł do domu Ojca” - tymi słowami arcybiskup Leonardo Sandri obwieścił wiernym śmierć papieża. Trzeba przyznać, że pomimo piastowania tak wysokiej godności Jan Paweł II nigdy nie stracił poczucia humoru i pozostał do końca swoich ziemskich dni serdecznym przyjacielem każdego człowieka.

W Oławie mamy wiele miejsc związanych z postacią Jana Pawła II. Jednym z najważniejszych jest pomnik stojący od 1998r. na pl. Zamkowym, na wprost wejścia do kościoła pw. św. Apostołów Piotra i Pawła. Podobne pomniki można spotkać w wielu innych miejscowościach, ale w Oławie stał się on miejscem szczególnym, gdyż to właśnie tutaj odbywały się różne związane z Naszym Papieżem uroczystości.

cd. na str. 4.

Trochę o Wielkim Poście

"Doroczny okres czterdziestodniowej pokuty jest czasem łaski, w którym wstępuje się na świętą górę Paschy".

Po wyższe stwierdzeniu zawiera się niemal cała teologia okresu przygotowania do świąt Zmartwychwstania, zwanego u nas Wielkim Postem. Rzeczywiście jest to zawsze czas łaski dany ludziom przez miłosiernego Boga, aby we wspólnocie Kościoła i dzięki jego pomocy "wstępowali na świętą górę Paschy", czyli dzień za dniem, przez 40 dni wypełnionych pokutą i modlitwą, dziełami miłosierdzia i uczestnictwem w sakramentach odrodzenia, wstrzemięźliwością i postem (por. I, III, IV prefacja), coraz bardziej przygotowani zbliżali się do szczytowego momentu i centrum całego roku liturgicznego, jakim jest Misterium Paschalne Chrystusa. Stanowi ono nie tylko najważniejsze wydarzenie w historii zbawienia, lecz także źródło skuteczności wszystkich sakramentów świętych i ośrodek całego życia chrześcijańskiego.

Istotą misterium paschalnego jest to, że przez "przejście" (pascha) ze śmierci do życia, z uniżenia do chwały, Chrystus staje się Panem i przez Ducha Świętego źródłem nowego życia dla ludzi przyjmujących sakramenty wtajemniczenia chrześcijańskiego – chrzest, bierzmowanie i Eucharystię.

Abymy święta Paschalne – Triduum Paschalne były należycie przeżyte i sprawowane w liturgii, cały Kościół, czyli wszyscy ochrzczeni muszą się do tego odpowiednio przygotować. Tradycyjnie celowi temu służy okres Wielkiego Postu, czyli czterdziestodniowego przygotowania, jako czas szukania, wędrowania ku Bogu, czas oczyszczenia, próby i walki z grzechem, "abyśmy oczyścili serca od nieuporządkowanych przywiązań i wśród spraw doczesnych troszczyli się przede wszystkim o wieczne zbawienie". Z okresem Wielkiego Postu związane jest również rozważanie Męki Pańskiej.

Wielki Post posiada podwójny charakter. Przez przypominanie chrztu lub też przygotowanie do niego oraz przez pokutę ma on usposobić wiernych, którzy słuchają słowa Bożego i modlą się, do obchodzenia paschalnego misterium. Powinno się to dokonać przez szersze uwzględnienie elementów chrzcielnych, właściwych liturgii Wielkiego Postu. Tradycyjnie wtedy miały miejsce skrutynia "wybranych", którzy mieli przyjąć w Wigilię Paschy sakramenty wtajemniczenia

chrześcijańskiego – chrzest, bierzmowanie i Eucharystię.

W okresie czterdziestodniowego przygotowania do Paschy liturgia Kościoła, wzywając katechumenów i wiernych do praktyk ascetycznych, wskazuje jednocześnie na oczyszczające i uświęcające działanie Chrystusa.

Praktyki pokutne tego okresu, w ogóle wszystkie praktyki religijne, mają nie pozostawać tylko na zewnątrz, ale przede wszystkim wewnątrz, mają wpływać z serca. Powinny być one nie tylko indywidualne lecz również wspólnotowe oraz winny prowadzić do prawdziwego nawrócenia i odnowy życia, bo to jest celem wszystkich naszych ćwiczeń duchowych.

Główny temat tego okresu najlepiej wyraża formuła towarzysząca obrzędowi posypania głów popiołem: "Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię" (Mk 1,15) oraz antyfony "Odmieńmy sposób życia".

Okres Wielkiego Postu ma przygotować do przeżywania Paschy Chrystusa jako Jego uniżenia (męka i śmierć na krzyżu), ale także wywyższenia i uwielbienia (zmartwychwstanie, wniebowstąpienie, Zesłanie Ducha Świętego). Są to dwa nierozzerwalnie związane ze sobą aspekty jednego misterium paschalnego Chrystusa, które Kościół głosi i uobecnia w liturgii, a zwłaszcza w sakramentach paschalnych. Chrzest jest bowiem zanurzeniem w śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa (por. Rz 6, 3; Kol 2, 12), czyli "przejściem" (pascha) ze śmierci (grzechu) do życia (łaski). Także pokuta chrześcijańska, drugi istotny wymiar Wielkiego Postu, jako walka ze złem (grzechem) i szatanem, jako jego sprawcą, czerpie swoją skuteczność z męki Chrystusa.

Do właściwej formacji teologicznej i liturgicznej wiernych w czasie Wielkiego Postu może przyczynić się także zgodny z duchem liturgii dobór śpiewów w czasie Mszy świętej. Dominacja pieśni pasyjnych już od Środy Popielcowej nie wydaje się sprzysjać akcentowaniu chrzcielnego i pokutnego charakteru tego okresu. Dlatego należałoby raczej wybierać takie pieśni, które będą wyrażać wierność Bogu, przebłaganie za grzechy, Boże miłosierdzie oraz wezwanie do nawrócenia i pokuty.

Ks. Mariusz Szypa

Jak podaje "Gazeta Wyborcza", władze stanu Teksas chcą zmuszać kobiety, by przed usunięciem ciąży zobaczyły poczęte dziecko na monitorze i wysłuchały bicia jego serca.

W tym czasie lekarz ma im wyjaśniać, w jakim stadium rozwoju jest dziecko i jak przebiegać będzie aborcja. Po USG kobieta ma odczekać 24 godziny, zanim podda się

zabiegowi - czytamy. Nowy zapis ma zarówno swoich zwolenników, jak i przeciwników. Zwolennicy aborcji uważają obowiązkowe badanie USG za torturowanie kobiet, będących w ciężkiej sytuacji. obrońcy twierdzą natomiast, że kobieta jest w stanie podjąć odpowiednią decyzję wtedy, gdy jest odpowiednio poinformowana.

Z Polski

Zaadoptuj zakonnicę

Do Dzieła Duchowej Adopcji Sióstr Zakonnych, akcji, w której świeccy modlą się za wybraną zakonnicę – zachęca licealistka z Kluczborka.

Potrzebujemy tej modlitwy

– mówią zakonnice. Akcję wymyśliła Joanna Hadzik.

Duchowa adopcja zakonnicy jest odpowiedzią na Apostolat Margaretka i inne formy duchowej pomocy kapłanom. Jak mówi Joanna Hadzik, pomysł, by wspierać siostry systematyczną modlitwą na wzór kapłańskich Margarettek, zrodził się w prowadzonej przez urszulanki szkole we Wrocławiu. „Dwa tygodnie potem dzieło powstało i pierwsze siostry zostały objęte modlitewną opieką” – mówi Joanna. Na stronie internetowej „Dzieła”: www.ddasz.wordpress.com zamieszczono listę sióstr, które wyraziły chęć bycia „adoptowanymi” duchowo. W pierwszej kolejności należy wybrać

siostrę, za którą ofiarujemy swoją modlitwę. Wolę „adopcji” konkretnej zakonnicy zgłosić można drogą mailową. Opieka duchowa obejmuje codzienną modlitwę osobistą, odmawiany raz

w tygodniu Hymn do Ducha Świętego, a raz w miesiącu – Koronkę do Miłosierdzia Bożego oraz jedną tajemnicę różańca, poprzedzoną modlitwą Jana Pawła II za osoby konsekrowane. Do comiesięcznej praktyki należy także uczestnictwo w Eucharystii

w intencji wybranej zakonnicy.

Głos Apostolów
Pracę na terenie województwa i Polski w imieniu KAI

Redakcja:

Paweł Beyga, ks. Mariusz Szypa, ks. Tomasz Filinowicz, Katarzyna Gancarz, ks. Janusz Gorczyca, ks. Sebastian Kowalski, Antoni Markiewicz, Arkadiusz Januszkiewicz, Joanna Rajewska, Jolanta Szewczyk, Alina Wilgosiewicz, Piotr Wróbel, Mikołaj Piotrowski

Nasz e-mail: 2apostolowie@wp.pl

Jan Paweł II w Oławie

To tutaj wierni wznosili modły do Boga za jego zdrowie i uczestniczyli w odprawianych w tej intencji nabożeństwach, a kiedy odszedł do Domu Pana, w tym miejscu zebrali się oławianie modlący się o spokój Jego duszy. Przed tym pomnikiem mieszkańcy i przybysze zapalają znicze oraz składają wiązanki kwiatów podczas rocznic i świąt, a także z okazji osobistych intencji. Identyczny pomnik stoi na kościelnej posesji w Nowym Otku. Ufundował go znany nie tylko w Polsce Kazimierz Domański.

Decyzją Rady Miejskiej teren wokół pomnika przy Placu Zamkowym został nazwany Skwerem Jana Pawła II. Imieniem Jana Pawła II nazwano także plac wokół kościoła Matki Bożej Różańcowej (tuż obok ul. Polnej na oławskim Zatorzu). Ten zabudowany kościołem plac zamyka od wschodu plebania, a góruje nad nim wieża kościoła, która jest dominantem całej dzielnicy zabudowanej domami jednorodzinnymi.

W najstarszej oławskiej świątyni, tj. kościele NMP Matki Pocieszenia już 6 czerwca 1987 r. ufundowano tablicę poświęconą Janowi Pawłowi II. Jednak najważniejszą pamiątką związaną z polskim papieżem jest tu obraz św. Świerada, osobie poświęcony w 1983 r. we Wrocławiu przez Jana Pawła II.

Z papieżem - Polakiem związana jest także tablica ufundowana w 2005 r. z okazji 60-lecia PSS - Społem. Widnieje na niej cytat autorstwa polskiego papieża. W kościele pw. św. Apostołów Piotra i Pawła, przy bocznym ołtarzu w nawie po prawej stronie znajduje się popiersie Jana Pawła II, ufundowane w 1998 r. przez syna Michała Diakowskiego w celu uczczenia pamięci ojca. W kościele pw. Miłosierdzia Bożego przy ul. Zacisznej, w oknie bezpośrednio nad głównym wejściem do świątyni, wiernych wchodzących do środka wita Jan Paweł II. Ten wspaniały witraż poświęcony Naszemu Papieżowi nie tylko dekoruje nowy kościół, ale również napawa go spokojem, a ciągle uśmiechnięta twarz Naszego Wielkiego Papieża - Rodaka zaprasza do świątyni.

Antoni Markiewicz

Demonstracja chrześcijan w Pakistanie

Dwóch chrześcijan zginęło przed świątynią w Hajdarabadzie w południowym Pakistanie. Dwóch kolejnych jest w ciężkim stanie. Grupa muzułmanów zaczepiała chrześcijanki, które wchodziły do kościoła. Gdy mężczyznom zwrócono uwagę, by uszanowali chrześcijańską świątynię i uczestników nabożeństwa, bez ostrzeżenia otworzyli oni ogień z pistoletów maszynowych. Jeden z zabitych osierocił żonę i czwórkę dzieci,

a drugi zaledwie od miesiąca był żonaty. Policja pakistańska nie wszczęła postępowania wyjaśniającego w sprawie zabójstwa wyznawców Chrystusa, choć tożsamość sprawców jest dobrze znana. Na posterunek udała się matka jednej z ofiar, ale jej prośbę o interwencję zignorowano.

Katolicka Agencja Informacyjna
www.kai.pl

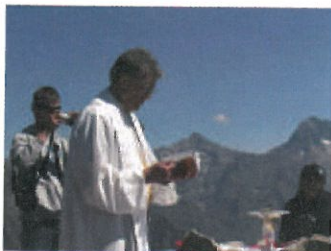
Zakony w Polsce

Joanna Rajewska

ZAKON SALETYNÓW

Zgromadzenie Księża Misjonarzy Saletynów - Congregatio Missionariorum Dominae Nostrae a La Salette (Misjonarzy Matki Bożej z La Salette), nazwa potoczna: saletyni, skrót: MS, powstało jako owoc objawienia Matki Bożej w La Salette (19 września 1846 roku), z inicjatywy ks. biskupa Philiberta de Bruillard (1765-1860), ordynariusza z Grenoble. Biskup powołał do istnienia w dniu 1 maja 1852 roku wspólnotę diecezjalną złożoną z pięciu kapłanów swojej diecezji, którzy odznaczali się wielką pobożnością i gorliwością apostołską. Obowiązki misjonarzy spełniali oni w ciężkich warunkach.

Od początku w tej wspólnocie ujawniło się powołanie do życia zakonnego. Dnia 2 lutego 1858 roku sześciu kapłanów złożyło na ręce ks. biskupa Achille Ginoulhiac z Grenoble pierwsze śluby zakonne zgodnie z tymczasową regułą opracowaną przez ks. Filipa Orcel, wikariusza biskupiego. Według niej specyfiką duchowości nowej wspólnoty był duch modlitwy, ekspiacji i gorliwości apostołskiej. Reguła ta została

w roku 1862 przystosowana dla braci zakonnych. Nowy etap rozwoju Zgromadzenia wytyczyła pierwsza kapituła generalna w 1876 roku, która wypracowała nowe Konstytucje oraz ukierunkowała je na apostołstwo. Aprobata papieską Zgromadzenie otrzymało 14 maja 1890 roku. Do ekspansji saletynów na inne kraje przyczyniło się prześladowanie we Francji (1901) zgromadzeń zakonnych. Dzięki temu otwarto

w wielu krajach nowe placówki saletyńskie i nastąpił szybki wzrost personalny, wynikiem którego był podział Zgromadzenia, najpierw na regiony, a później na prowincje. Pieczęcią w rozwoju Zgromadzenia było ostateczne zatwierdzenie w 1926 roku jego Konstytucji zakonnych przez papieża Piusa XI.

Po Soborze Watykańskim II Konstytucje zakonne zostały poddane rewizji i odnowie w duchu soborowym, a następnie zatwierdzone przez Stolicę Apostolską w dniu 6 czerwca 1985 roku.

Pierwsi saletyni przybyli do Polski ze Szwajcarii 16 września 1902 roku. Zostali skierowani na naukę języka polskiego, aby pracować wśród Polonii amerykańskiej. Dwa lata później dwaj saletyni wyjechali do pracy z Polonią, a 3 saletyni pozostali w Polsce i w 1905 roku objęli parafię w Puźnikach. 30 listopada 1905 saletyni otworzyli pierwszy dom zakonny w Polsce.

Saletyni noszą sutannę taką jak księża w danej diecezji przepasaną czarnym pasem, za który zatknięty jest krzyż z młotkiem i obcęgami – symbolami męki i śmierci Chrystusa.

Zbiórka z rodzicami

Na zbiórce, która odbyła się 12 marca b.r., gościliśmy rodziców naszych harcerzy. Obecny był również ks. Janusz Gorczyca, który podzielił się swoimi spostrzeżeniami dotyczącymi działalności harcerstwa oraz powstania naszej drużyny. Wypowiedź księdza Proboszcza zachęciła rodziców do opowiadania o tym, co ich dzieciom najbardziej podoba się na zbiórkach i o tym, co wiedzą o działaniach drużyny.

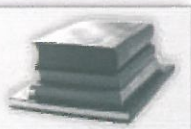
Następnie została wyświetlona krótka prezentacja zdjęć z wyjazdów i zbiórek. W dalszej

części spotkania odbył się quiz, w którym grupy złożone z rodziców i dzieci odpowiadały na pytania związane z Drużynami „Sów” i „Orłów”. Wszyscy świetnie się bawili, a też sporo dowiedzieli np. o tym, że na jednym biwaku zakazanym słowem (wg pewnej druhny) było „dzień dobry” oraz komu tak podobała się warta przy ognisku, że nie obudził kolejnej zmiany. Po quizie drużynowi podali jeszcze kilka najważniejszych informacji dotyczących najbliższej działalności drużyn.

Na pożegnanie zawiązano oczywiście krąg harcerski i rozdano płyty ze zdjęciami. Zarówno harcerzom jak i rodzicom zbiórka się podobała.

Drużynowi

Dobra książka

Aby spotkać Jezusa i mu uwierzyć ...

"Jezus z Nazaretu. Część 2. Od wjazdu do Jerozolimy do Zmartwychwstania"

Autor: Joseph Ratzinger - Benedykt XVI

Wydawnictwo: Jedność

10 marca miała premierę najnowsza książka naszego drogiego Papieża Benedykta XVI.

W "Przedmowie" możemy przeczytać:

"Mogę wreszcie oddać w ręce czytelników drugą część mojej książki o Jezusie z Nazaretu. (...) W przedmowie do części pierwszej powiedziałem, że moim pragnieniem było ukazanie "postaci i orędzia Jezusa". W drugiej części zadanie to było jeszcze trudniejsze niż w pierwszej, ponieważ w niej dopiero spotykamy decydujące słowa i wydarzenia z życia Jezusa. Usiłowałem trzymać się z dala od kontrowersji dotyczących

JOSEPH RATZINGER
BENEDYKT XVI

**JEZUS
Z NAZARETU**

licznych możliwych kwestii szczegółowych i rozważać jedynie istotne słowa i czyny Jezusa (...). Jeśli, rzecz jasna, pozostają jak zawsze jakieś szczegóły dyskusyjne, to jednak mam nadzieję, że dane mi było zbliżyć się do postaci naszego Pana w sposób, który może pomóc wszystkim tym czytelnikom, którzy pragną spotkać Jezusa i mu uwierzyć."

Tak jak i część pierwsza "Jezus z Nazaretu cz.2"

to "wynik osobistego szukania oblicza Pana" przez Benedykta XVI, co dla wiernych jest inspiracją do odwagi we własnych poszukiwaniach a także budowania głębszej więzi z następcą Świętego Piotra.

Pomimo zdarzających się wobec cz. I zarzutów, iż jest napisana za trudnym językiem, warto sięgnąć także po część drugą, m.in. dlatego, że można ją przecież czytać fragmentami.

Ponadto tematyka części II jakże jest bliska misteriom przeżywanym podczas Wielkiego Postu

i okresu Wielkanocnego ... A zatem - Panie, do kogoż pójdziemy ? Ty masz słowa życia wiecznego!

W roku 1817 w Wilnie powstało pierwsze w Polsce Towarzystwo Biblijne. Wydarzenie to można łączyć z pracą wybitnego biblisty, wykładowcy Uniwersytetu Wileńskiego, ks. M. Bobrowskiego. Towarzystwo miało za zadanie szerzyć znajomość Pisma Świętego.

Wiek XIX w dziejach polskiej biblistyki zapisał się jako czas stagnacji. Dopiero jego zakończenie przyniosło zmiany wywołane ożywieniem biblijnym w Kościele Powszechnym. Wśród wybitnych tego okresu wyróżniał się ks. W. Szczepański. Zastąpił nie tylko w Polsce jako profesor Papieskiego Instytutu Biblijnego oraz Uniwersytetu Warszawskiego. Dokonał pierwszego synoptycznego przekładu Ewangelii z języka greckiego, opracował nowe tłumaczenie Ewangelii na język polski, złożył po sobie także dzieła z zakresu archeologii, orientalistyki i palestynologii..

W okresie międzywojennym powstało pięć ośrodków uniwersyteckich, słynących z pogłębionych studiów biblijnych: warszawski,

Rozważania nad Biblią

Ks. Tomasz Filinowicz

krakowski, lwowski, wileński, lubelski. Wykształcili one rzeszę ludzi, wśród których byli wybitni bibliści okresu powojennego (ks. E. Dąbrowski, ks. J. Stępień, ks. Cz. Jakubiec, ks. S. Łach, ks. F. Gryglewicz, o. A. Jankowski). Oni to podjęli odbudowę zniszczonych przez wojnę ośrodków. Studia biblijne skupiły się wokół trzech miast: Krakowa, Warszawy i Lublina. Do najwybitniejszych osiągnięć ostatniego stulecia należy tłumaczenie całej Biblii z języków oryginalnych, opracowane z okazji tysiąclecia chrztu Polski (tzw. Biblia Tysiąclecia) oraz wydanie wielotomowego komentarza do całego Pisma Świętego.

27 marca 2010

J 4,5-42

Woda życia

Rozmowa z Samarytanką staje się dla Jezusa okazją, by zapowiedzieć bliskość nadejścia czasu mesjańskiego. Służy temu szereg obrazów: żywej wody, ugaszonego na zawsze pragnienia, duchowy kult. Jezus po raz pierwszy wprost mówi o swojej mesjańskiej godności a czyni to na terytorium etnicznie obcym, nieżydowskim. Jednocześnie jednak podkreśla kluczową rolę Żydów w historii zbawienia. Jezus w dialogu z Samarytanką określił swoją rolę wobec świata i ludzi. Jest to rola uniwersalnego Zbawiciela i mesjańskiego proroka. Nie ma ona nic wspólnego z polityczną i zabarwioną nacjonalizmem koncepcją mesjasza – dziedzica tronu Dawida. Powrót uczniów staje się okazją do zmiany tematu. W rozmowie z nimi Jezus opisuje swoją tożsamość niejako od wewnątrz, to znaczy podkreśla swoją więź z Bogiem, który Go posłał. Czas „żniwa”, czyli sądu kończącego dzieje świata, już nastał. Dla uczniów jest to czas pracy i odbierania nagrody, która nie ma wymiaru materialnego. Stanowi ją życie wieczne. Uczniowie Jezusa są w uprzywilejowanej sytuacji względem tych, którzy siali, ponieważ mają udział w przełomowym momencie historii zbawienia, kiedy to Jezus wypełnia wolę Ojca. Wiara Samarytan dotyczy uniwersalnej roli Jezusa jako Zbawcy.

Użyty w tym miejscu tytuł Zbawiciel nie pojawia się więcej w Ewangelii Jana. Jest on zresztą charakterystyczny dla tej formy przepowiadania

chrześcijańskiego, która była przeznaczona dla nieżydowskiej grupy chrześcijan. Występuje bowiem tylko jeszcze w dziele Łukasza. Samarytanie przyjęli Jezusa jako Zbawiciela, a nie Mesjasza. Jego misję odczytali jako czysto religijną, pozbawioną politycznych podtekstów.

Dzisiejsza niedziela rozpoczyna w kościele tzw. czas skrutyniów. W tym czasie katechumeni, czyli dorośli przygotowujący się do chrztu, byli bezpośrednio przygotowywani do Wigilii Paschalnej, kiedy to otrzymywali sakramenty chrześcijańskiego wtajemniczenia: chrzest, bierzmowanie i Eucharystię. Przez trzy kolejne niedziele III, IV i V, czytania mszalne są bardzo starannie dobrane i zawierają biblijną teologię chrztu. Dla katechumenów trzecia niedziela jest wezwaniem do wiary, nadziei i miłości oraz do chrztu, który wymaga nawrócenia serca. Dla ochrzczonych już wiernych Chrystusowe daj mi pić oznacza przynaglenie do wielkopostnej odnowy w duchu chrzcielnego nawrócenia i powrotu do gorliwości chrzcielnej.

W wodzie, którą Chrystus obiecuje Samarytance, Kościół zawsze widział zapowiedź odradzającej wody chrzcielnej. Jednak warunkiem koniecznym otrzymania od Boga daru zbawienia jest zawsze wiara w Chrystusa. Podobnie jak woda zamienia pustynię w kwitnące ogrody, tak chrzest prowadzi człowieka do przyjaźni z Bogiem i staje się znakiem zwycięskiego działania Boga w tym, który go z wiarą przyjmuje. Pić wodę, którą daje Chrystus, oznacza przyjąć chrzest. Potwierdza to również zwyczaj umieszczania przy źródle chrzcielnym jelenia pijącego wodę

Wyjazd do kina na film „Jan Paweł II. Szukałem was...” odbędzie się o godz. 16 spod wieży ciśnień w najbliższy wtorek.

W sobotę 2 kwietnia w naszej parafii rozpocznie się najbliższy kurs przedmałżeński.

**PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA
PW. ŚŚ. AP. PIOTRA I PAWŁA
W OŁAWIE**

www.petrus.olawa.pl

Ogłoszenia parafialne

Poradnia Rodzinna przy parafii śś. ap. Piotra i Pawła w Oławie

Przyjmuje w:
PONIEDZIAŁKI w godz. od 8.00 - 10.15
WTORKI w godz. od 16.00 - 19.45
SOBOTY w godz. od 15.00 - 19.30

**Konieczna wcześniejsza rejestracja
drogą elektroniczną!!!
(www.petrus.olawa.pl)**

**Przypominamy, że w naszej parafii porządek
Mszy Świętych jest następujący:**

w niedziele:

7.00, 8.00, 10.00, 11.30, 13.00, 16.00, 18.00, 19.15

w dni powszednie: 7.00, 9.00, 18.00

W minionym tygodniu odeszli:

+Edward PŁOŃSKI

+Jan SOBAŃSKI

Wieczny odpoczynek racz im udać Panie...

Archidiecezalna Poradnia Adopcyjna Ośrodek Adopcyjno-Opiekuńczy

Czynna jest w poniedziałki i środy
w godz. 16.00 - 19.00
oraz w czwartki w godz. 9.00 - 14.00.
Wrocław, ul. Katedralna 4/25
tel/fax: 071-327-11-03

Kancelaria parafialna

Od poniedziałku do piątku w godz. 9.30 - 11.00.
Po wieczornej Mszy św. - od poniedziałku do
soboty.

W pilnych sprawach można kontaktować
się telefonicznie, dzwoniąc
pod numer tel: 783-596-323

W minionym tygodniu odeszli:

+ Helena KOZIŃSKA

+ Michał HALIK

Pielgrzymka na beatyfikację Jana Pawła II (5 dni) 29.04 – 03.05. 2011 1 290,00 zł

Cena zawiera: -Przejazd autokarem (wc,
klimatyzacja, cafe bar, DVD) -2 noclegi
w hotelach**/***, pokoje 2-, 3- osobowe
z łazienkami, -2 śniadania i 2 obiadokolacje,
-opieka pilota przewodnika, -ubezpieczenie
NNW i KL Signal Iduna Travel.

Cena nie zawiera: -Kosztów opłat wjazdowych
do miast oraz komunikacji miejskiej w Rzymie
i Asyżu, koszt: 30 Euro. Uwaga: -Zwiedzanie
Rzymu oraz innych miast na trasie w okresie
beatyfikacji może być bardzo utrudnione lub
niemożliwe ze względu na dużą ilość
uczestników tej uroczystości. Biuro nie ponosi
odpowiedzialności za niezrealizowanie
programu w takim wypadku. - Należy zabrać ze
sobą karimaty na nocne czuwanie na Placu
św. Piotra.

Cena podstawowa:

1 miejsce w autokarze, wyjazd z Wrocławia,
pokój 2 osobowy z łazienką, PAKIET ŚWIADCZEŃ
(wg opisu).

Program ramowy:

Dzień 1: Wyjazd z ustalonego miejsca o godz.
03:00. Przejazd przez Czechy, Austrię do Włoch
na nocleg tranzytowy w okolicy Padwy.

Dzień 2: Śniadanie, przejazd do Orvieto,
zwiedzanie sanktuarium Cudu
Eucharystycznego. Przyjazd do Rzymu
w godzinach wieczornych. Obiadokolacja.

Nocne czuwanie modlitewne na Watykanie.

Dzień 3: W godzinach porannych rozpoczęcie
uroczystości beatyfikacyjnych. Po zakończeniu
uroczystości przejazd do hotelu w okolicy Asyżu
na obiadokolację i nocleg.

Dzień 4: Po śniadaniu zwiedzanie miasta
św. Franciszka: bazylika św. Franciszka, kościół
św. Klary, spacer uliczkami miasta. Zwiedzanie
Porcjunkuli, miejsca powołania zakonu
franciszkanów. W godzinach wieczornych
(po 9-ciu godzinach zwiedzania) przejazd nocny
do kraju.

Dzień 5: Przyjazd na miejsce w godzinach
wieczornych.

**Zgłoszenia chętnych przyjmujemy w biurze
parafialnym.**